

SMOLENICKÝ POSOL

Ročník 8

Číslo 3

SEPTEMBER 2008

Časopis farnosti Smolenice

SVETOVÉ DNI MLÁDEŽE

15.-20. júl 2008,
Sydney, AUSTRÁLIA

Tradíciu svetových dní mládeže zaviedol pápež Ján Pavol II. V Austrálii sa stretli mladý už po 23. krát. Ústrednou témou stretnutia bola myšlienka zo Skutkov apoštolov: „Keď zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami.“ (Sk 1,8)

Viac na str. 6

ROK SVÄTÉHO PAVLA

„Ale z Božej milosti som tým, čím som a jeho milosť nebola vo mne márna.“ (1.Kor 15,10a)

To je svedectvo sv. Pavla. Keď teraz slávime jeho rok, je to pre nás príležitosťou zoznámiť sa s touto osobnosťou.

Pavol z Tarzu bol na svoju dobu vzdelaným človekom v rovine ľudskej i náboženskej. Ale jeho život zvlášť ovplyvnili dve udalosti.

Prvou bolo stretnutie s Ježišom pri Damasku, ktoré nám opisujú Skutky apoštolov na viacerých miestach (skúsíte si ich pohľadať?). Tu bol nutečný porovnávať svoj život, svoje predstavy a názory s tým, čo zažil pri stretnutí s Ježišom. A nebol človekom, ktorý by ľahkovážne „prezliekal kabát“, ale potreboval čas na zamyslenie sa nad svojím životom a na hľadanie správnej životnej cesty (na čo si vieme nájsť čas my?).

Druhou bolo stretnutie s gréckou filozofiou pri svojej reči na Areopágu. Zistil, že kresťanstvo sa nedá hlásať v ľudskej múdrosti, ale iba Božou mocou (ďalšia časť, ktorá sa dá nájsť v Skutkoch apoštolov). To pre neho neznamenalo skončiť s hľadaním alebo vzdelávaním, ale nový pohľad na Božiu moc a múdrosť.

Pavol si uvedomuje veľkosť Božej milosti a lásky – konkrétnej ku každému človeku ale aj k nemu samému. A tak si uvedomuje, že aj jeho vzdelanie, jeho ľudské možnosti aj hranice sú darom Božej milosti. Ale tiež, že s touto milosťou sa snažil spolupracovať a videl jej požehnanie vo svojom živote.

Skúsme aj my využiť toto pozvanie pápeža Benedikta XVI, ktoré nám adresoval Rokom sv. Pavla. Zoberme do rúk Sväté Písmo a skúsme si prečítať Skutky apoštolov a Listy sv. Pavla.

K tomuto pozvaniu môžu byť rôzne výhrady – že nemáme čas, alebo nemáme doma Sväté Písmo...

Jeden múdry človek na výhrady, čo sa všetko nedá, reagoval slovami: „Kto chce, hľadá spôsoby. Kto nechce, hľadá dôvody.“

pb

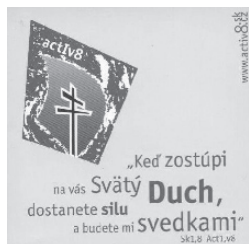

Stretnutie Čechov a Slovákov na Velehrade

18. - 20. júl 2008,
Velehrad, ČESKO

Pri príležitosti Svetových dní mládeže sa konalo spoločné stretnutie mládeže z Čiech a Slovenska na Velehrade, známom pútnickom mieste na Morave. Stretnutie bolo vyjadrením zjednotenia s pápežom a mládežou v Sydney.

Viac na str. 7

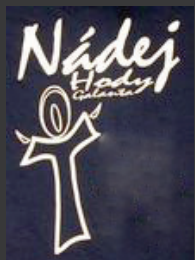

INTERDIECÉZNE STRETNUTIE MLÁDEŽE

30. august 2008,
Hody-Galanta, SLOVENSKO

Po 11. krát sa konalo stretnutie mládeže so svojimi biskupmi. Tohtoročné stretnutie bolo výnimočné v tom, že po rozdelení diecéz bolo aj stretnutím medzi diecézami. Nieslo sa v duchu myšlienky Svetových dní mládeže.

Viac na str. 8

Čakajú nás SMOLENICKÉ FARSKÉ DNI! 27. a 28. septembra 2008!

Z obsahu:

DIANIE VO FARNOSTI: Roboty ako na kostole... Pripravujeme 2. ročník Smolenických farských dní... Blahoželáme pánovi Petrovi Janigovi k životnému jubileu...

DIANIE V CIRKVI: Rok sv. Pavla... Svetové dni mládeže... Velehrad 2008... Nádej Hody-Galanta...

SPIRITUALITA: Rozhovor s farníkmi... Sviatosť krstu... Lurdy sú aj pomoc chorým... Láska...

Z A M Y S L E N I E

Láska - koľko rôznych podôb má v živote človeka.

Hýbe celým svetom, mení dejiny národov, sadá za stôl rodín, ovplyvňuje rozhodnutia a činy ľudí, pokorne kráča v sprievode tých, ktorí ju urážajú, bičujú a pribíjajú na kríž svojimi hriechmi. Koľko vojen, súbojov, nenávisť, hádok, potoky slz, noci strachu, násilia, ponižovania a nezmyselnej smrti vniesla medzi ľudí. Neraz býva násilne vynútená, chorá, nečistá, predstieraná, zakázaná, pošliapaná, chorobne žiarlivá, vypočítavá, závisťivá, opustená, prenasledovaná a zadupaná do prachu hriechu. Riadi a ovplyvňuje celý náš život. Na jednej strane bolesť a utrpenie, na druhej strane nežná a obetavá. Koľko krásnych básní, vyznaní, piesní, románov a filmov je práve o láske - o krásnom ľudskom cite. Ticho a nevtieravo vstupuje do každodenného života ľudí a ovplyvňuje ich rozhodnutia, postoje a konanie. Sprevádza nás od narodenia. Bezhraničná láska matky nám dáva pocit istoty, pokoja a šťastia. Kráča s nami pri dospievaní, pri prvých nežných dotykoch, sprevádza nás k oltáru pri sobáši. Pre lásku sa smejeme, radujeme i smútime. Rozdávame ju všade tam, kde práve sme. Veľa času trávim na pracovisku. Vniesť lásku práve sem je niekedy veľmi obtiažne a namáhavé. Preniknúť cez hrubý pancier pretvárok, sebaistoty, sebalásky, prehnanej horlivosti nás niekedy stojí veľa síl. Navonok silne pôsobiaci, odmeraní a sebaistí ľudia sú práve tí, ktorým láska najviac chýba. Sami ju nepoznali a preto ju nevedia rozdávať ani iným. Podajme im pomocnú ruku, možno čakajú iba na to. Ukážme im, že s ňou ide všetko oveľa ľahšie, že pravá láska vie zvíťaziť nad zlom, že vie urovnať spory, hádky, nepriateľstvá, odpustiť urážky a zachániť neraz krehké vzťahy. Aká dôležitá a potrebná je ľudská láska v nemocniciach, v domovoch sociálnych služieb, v detských domovoch. Pôsobí ako všeliek na ubolené telá a pohľadza boľavé duše. Vie povzbudiť ochabnutú myseľ, vrátiť krásne spomienky a hlavne vie odpušťať.

LÁSKA

„Pane, zmätený kráčam v dave ľudí, ktorí chcú na kríž pribiť tú najväčšiu Lásku. Pohľadom hľadám sislé ruky Šimona a vyslobodzujúcu bielu šatku smelej Veroniky. Bojím sa prejavíť svoju lásku k Tebe. Som ukrytý Judáš, ktorý čaká na svoju príležitosť. Je to spolucítenie, zbabelosť, strach, čo kladie stále nové prekážky na moju krížovú cestu? Stále repcem a čakám, kto mi podá pomocnú ruku, hľadám lásku tam, kde jej niet, kde vládnu len ústrky a ostré konce bičov. Sráče zvierajú päsť, vzdoruje, svet odmieta obeť - rub lásky. Nechce chápať a prjať spojitosť lásky a bolesti. Ty Pane, sa nevtieravo približuješ ku každému, pohľadom pohľadza každé ubolené sráče. Do posledného dychu nám dokazuješ silu Tvojej veľkej lásky. Nedá sa schovať pred Tvojim pohľadom. Vidím svoje sráče v celej jeho nahote a biede, ale aj nekonečnú hĺbinu Božej lásky a milosrdenstva, ktoré vztyčuje kríž medzi hriechom a láskou. Krížová cesta sa mení na cestu lásky a milosti. Pod krížom kľučí vďačnosť a ochota, lebo práve putá lásky prelomili putá hriechu a priniesli pravú slobodu. Pane, daj aj mne dostatok síl, aby sa mi podarilo v živote robiť všetko s láskou!“

Spravodlivosť bez lásky je tvrdá.
Zodpovednosť bez lásky je bezohľadná.
Povinnosť bez lásky je mrzutá.
Bohatstvo bez lásky je lakomstvo.
Múdroosť bez lásky je hrozivá.
Priateľstvo bez lásky je falošné.
Poriadok bez lásky je puntičkársky.
Cesť bez lásky je namyslená.
Viera bez lásky je fanatickou.
Život bez lásky je prázdny.

Život v láske je pokoj a radosť. Tou láskou však nie je ľudský cit. Tou láskou je osoba. A tou Osobou je môj Pán Ježiš Kristus. Kto nemiluje, nepoznal Boha, pretože Boh je láska. (1Jn 4,8)

Pripravila ad

BLAHOŽELANIE

50

Pán **Peter Janiga**,
naš mimoriadny rozdávatel' svätého prijímania sa
dožil 30. júla 2008 životného jubilea, **50** rokov.

Ďakujeme Vám za službu, ktorú vykonávate
v našom chráme, ako aj za príklad aktívnej
a rozvážnej účasti na verejnom živote.

Želáme Vám všetko, čo potrebujete, aby ste
i naďalej mohli byť v službe pre Cirkev, zdravie,
radosť, pokoj, ale aj plnosť darov Ducha pre Váš
osobný život.

red

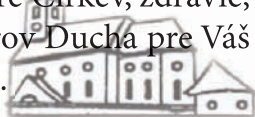

Foto: Jozef Blažo

SKLÁŇAM SA BOŽE, PRED TEBOU...

Skláňam sa Bože, pred Tebou navždy,
že tú krásu našich hôr môže vidieť každý.

Nech si vraví kto chce, čo chce,
najmilšie sú mi tie naše kopce.

Očaria ma už skoro z jari,
všetko kvitne až sa v očiach marí.

Z tohto snenia už zas v lete
vôňa materinej dúšky hlavu mi pletie.

A keď už zvädne aj ten kvietok maličký,
to už jeseň zvoní a sú tu dušičky.

So zvončekmi aj pani Zima chodí,
svoje biele barančeky po kopcoch si vodí.

Hoc by bol človek na samom sveta kraji,
domov vábia ho krásy ako v raji.

Už z vlaku vidím ten rad stromov,
tam je vždy moje miesto,
tam je môj domov.

A keby všade naokolo
mojej duši ťažko bolo,
hneď vráti sa mi farba do bielych líc,
keď vidím končiare milých Smoleníc.

mg

Sv. omša 16. júla 2008, foto: iš

Panna Mária Karmelská v Neštichu

Príjemný prázdninový deň 16. júla sa v neštiskej kaplnke – Panny Márie Karmelskej konala sv. omša. Farníci si tak v príjemnom prostredí vinohradov uctili Pannu Máriu, ku ktorej sa často utiekajú v ťažkých chvíľach. Kaplnku v roku 1747 vybudovala zemianska rodina Počuchová zo Smoleníc. V roku 1957 dal farár Vitál Cvíčela vybudovať schody a postaviť krížovú cestu. Terajšia krížová cesta bola postavená v r. 1972-1974. kaplnka bola obnovená v r. 1998 veriacimi zo Smolenickej Novej Vsi.

A odkiaľ pochádza názov Panna Mária Karmelská? Uctievanie Panny Márie Karmelskej má svoj pôvod u proroka Eliáša, ktorý z tohto pohoria pozoroval z mora vychádzajúci obláčik, predobraz Panny Márie. Na túto legendu nadviazal zakladateľ rehole karmelitánov sv. Bertold, ktorý sa roku 1185 usadil so svojimi desiatimi spoločníkmi v jaskyni proroka Eliáša na vrchu Karmel a žil tam ako pústovník. Podľa tradície sa vtedajšiemu generálnemu predstavenému Šimonovi Stockovi dňa 16. júla 1251 zjavila Panna Mária a venovala mu škapuliar na znak svojej ochrany a pomoci. Preto sa Panna Mária Karmelská nazýva aj Škapuliarska. Šimon Stock po tomto zjavení založil Bratstvo nerehoľných členov, cez ktorých šíril úctu k Panne Márii Karmelskej a k svätému škapuliariu po celom svete.

Naši farníci si každoročne uctievať Pannu Máriu Karmelskú aj slávením sv. omše. Veríme, že táto tradícia ešte dlho vydrží.

mg

VŠEDNE NEVŠEDNÉ ROZHOVORY

Zn.: Plnosť života

s. ANNA MÁRIA od Diet'at'a Ježiša, OCD

Karmel...kontemplatívna rehoľa...sestrička.... v každom z nás to evokuje rozdielne pocity, názory, otázky... prečo práve kontemplatívna rehoľa priviedla jednu z nás k rozhodnutiu stať sa súčasťou takejto komunity. Rozhodla som sa „vyspovedať“ sestričku – Bosú karmelitánku – Denisu Slovákovú, teraz sestru Annu Máriu od Diet'at'a Ježiša....

• **Sestrička, dovol', aby som t'a pozdravila v mene všetkých smolenických farníkov a tiež čitateľov Posla a položila ti niekoľko otázok... mohla by si sa nám trošku predstaviť a povedať pár slov o sebe?**

JA ! = sestra Anna Mária od Diet'at'a Ježiša = za slobodna - Denisa Slováková.

Narodila som sa už dávnejšie, teda presnejšie pred 31 rokmi. Už som tu v Košiciach takmer 13 rokov, teda 15.9.2008 to bude presne 13 rokov, ako som sa rozhodla ísť za hlasom svojho srdca a nasledovať Ježiša.

Kto som? Som úplne obyčajný človek o nič viac lepší ako každý iný „hriešnik“ na zemi. Pred 13 rokmi som bola obyčajné dievča a teraz som obyčajná mníška. Narodila som sa v úplne obyčajnej rodine, mojim rodičom, ktorých veľmi milujem, otecko na nás už čaká v nebi a mamička žije i s mojim o 15 rokov mladším bratom Urbankom a so svojou vyše 80- ročnou mamou – mojou babkou, v Neštichu. Mám ešte o dva roky mladšiu sestru, ktorá je vydatá a s manželom a synom bývajú vo svojom domčeku tiež v Neštichu.

Bola som, aspoň si tak myslím – obyčajné dieťa, ktoré bolo veľmi živé, často neposlušné. Ale aj napriek tomu ma vždy priťahovali rehoľnícky, pri ktorých som sa cítila „ako doma“. Pamätám si, že raz – to som bola ešte malá – mal pán farár kázeň o svätej Terezke Ježiškovej a ja si z nej pamätám, len to, že som sa tiež veľmi chcela volať Ježiškova. No potom prešiel dlhší čas, a ako každé mladé dievča, zaľúbila som sa, mala som svoje plány a sny. Prezradím, že som veľmi chcela byť lekárkou a aj kvôli tomu som sa hlásila na gymnázium do Trnavy. V tie pamätné prázdniny som mala tú milosť byť na stretnutí mládeže v Poľsku v Czenstochowej, kde bol aj Svätý Otec Ján Pavol II. Tu som už vedela, že mojim povoláním bude stať sa rehoľnou sestrou, ale kde, na tom som ešte odpoveď nemala.

• **A čo sa stalo potom? Čo bolo takým impulzom ísť práve ku karmelitánkam?**

Kedže nič sa nedeje bez Božej vôle, ocitla som sa aj ja Božím riadením na gymnázium v Senici. Tu som stretla úžasných ľudí, ktorí mi ukazovali ideály kresťanského života, hlavne rehoľného. Ja som sa snažila hľadať a počúvať, čo chce Pán a tak sa stalo, že mi moja kamarátka dala knižku o sv. Terezke Ježiškovej. A od vtedy som vedela – to je moje miesto. No ale kde mám tie karmelitánky nájsť, keď na Slovensku som o takom niečom nepo-

čula? Opäť zasiahla tajomná Božia prozreteľnosť a do rúk sa mi dosala kontaktná adresa mojich budúcich sestier, ktoré ešte len začínali stavať kláštor v Košiciach, ktorý mal byť zasvätený Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie a sv.

Jozefovi.

Od mojich túžob, či vlastne od Božieho vábenia, ma už nič nemohlo odlúčiť a tak som hneď po maturite mohla vstúpiť a aj to za pomoci Božieho riadenia. Tak a teraz som tu a som veľmi šťastná a neviem si predstaviť iný život, aj keď to neznamena, že máme ustlané na ružiach. Teda keď už na ružiach, tak tie „ruže“ majú aj trne:!)

A čo ma primálo k tomu, že som vstúpila do kláštora? Najskôr to bude asi láska Ježiša ku mne a potom moja k Nemu a túžba žiť iba pre Neho a tak byť nepoznaná a neznáma, a byť zároveň pri všetkých.

• **Môžeš nám vysvetliť, prečo sa voláš tak, ako sa voláš?**

Čo sa týka môjho mena, pred obliečkou ma nenapadlo to, že som sa chcela kedysi volať Ježiškova, až po obliečke mi vlastne došlo, že Ježiš na mňa myslel a nezabudol mi splniť ani túto túžbu a dostala som naozaj meno sv. Terezky, a teda som od Diet'at'a Ježiša = Ježiškova !!!!!!!

• **Viem, teda čítala som, že nedávno ste otvorili aj druhý karmelitánsky kláštor na Slovensku...**

Áno, minulý rok sme založili nový dom, kláštor v Detve, kde je teraz 10 sestier. Kláštor je zasvätený Božiemu Milosrdenstvu a Kráľovnej Karmelu. Nás zostalo 15, no o krátky čas nás pribudlo a je nás teraz 18. Momentálne sa snažíme dať do poriadku náš kláštor, lebo počas nového zakladania sme na seba príliš nemysleli a mnoho vecí potrebuje opravy. Takže stále sa niečo deje a žijeme radšej v duševnom pokoji a tichu ako v tom vonkajšom.

• **Mohla by si nám priblížiť váš program počas dňa?**

Vstávame o 5. hodine, potom sú ranné chvály, hodina rozjímania, sv. omša o 7. hodine, vďakyvzdanie – 15 minút, modlitba dopoludnia, raňajky, práca... o 11. hodine – duchovné čítanie v cele, o 11.45 poludňajšia hodinka, spytovanie svedomia, obed. O 13. hodine – hodina rekreácie, o 14. hodine popoludňajšia

hodinka, mariánske litánie, do 15. hodiny odpočinok, od 15. do 16.40 práca, potom Vešpery, hodina rozjímania, o 18. hodine večera, potom hodina rekreácie, o 19.30 kompletórium, potom osobná hygiena a čítanie v cele a o 21. Posvätné čítanie. No a okolo 21.45 si môžeme „ konečne ľahnúť spať :)“ .

• **Môžeš nám priblížiť trošku aj históriu vášho rádu – prečo karmelitánky, prečo bosé, kto je zakladateľom (-kou)?**

Karmel za svojho duchovného otca podľa tradície pokladá sv. Eliáša, ktorý v 9.st. pred Kristom prebýval na hore Karmel a „rozjímal o zákone Pánovom“ (viď. Prvá a Druhá Kniha Kráľov). Už od 5. st. po Kristovi máme historické dôkazy o živote byzantských pustovníkov na tomto mieste. V 12. st. nadviazali na ich spôsob života pustovníci latinského obradu, ktorým napísal na ich žiadosť jeruzalemský patriarcha Albert regulu, pápež Inocent IV. a definitívne Honorius III. v r. 1226 Regulu potvrdil. Títo pustovníci si hovorili Bratia Preblahoslavenej Panny Márie z hory Karmel, hoci o tento názov museli bojovať. Po presídlení do Európy sa rád stal pustovnícko-apoštolským a kvôli vtedajšej situácii v Európe bola Regula zmiernená. Sestry karmelitánky založili v r. 1452 bl. Ján Soreth v Holandsku. Našou „zakladateľkou reformy“ je sv. Terézia od Ježiša (1515-1582), ktorá sa pokúsila o návrat k prvotnej Regule a k väčšej prísnosti, k životu v prísnej klauzúre, v chudobe a odriekaní, pričom dodala apoštolský zmysel životu svojich dcér: za Cirkev, za kňazov, za celý svet. Pritom v spolupráci so sv. Jánom od Kríža (1542-1591) založili aj prvé kláštory reformovaných – bosých karmelitánov. Obaja sú duchovnými rodičmi karmelitánsko - tereziánskej charizmy a spolu so sv. Teréziou z Lisieux (1873-1897) boli Cirkvou vyhlásení za učiteľov Cirkvi. Z ďalších svätcov Karmelu sú známi: sv. Terézia Benedikta od Kríža (Edith Stein), bl. Alžbeta od Najsv. Trojice, sv. Rafael Kalinovský a iní.

• **Čo je poslaním karmelitánok, čo je Karmel?**

Karmel je spoločenstvom, ktorého základným poslaním je modlitba. Bosé karmelitánky vedú kontemplatívny život, v ktorom sa harmonicky strieda samota, mlčanie a život v spoločenstve. Klauzúra (ohraničený priestor, v ktorom žijeme) obmedzuje mnohé práva človeka: právo založiť si rodinu, právo slobodne cestovať, stretávať sa s priateľmi, vzdelávať sa a pracovať v zaujímavom odbore, právo vlastniť majetok a mnohé iné samozrejme veci. Uvedené „obmedzenia“ však vytvárajú priaznivé podmienky, aby naše srdce bezvýhradne patrilo milujúcemu Bohu a nezabránilo konať to, čo jedine má zmysel – milovať Boha celým srdcom. Najlepšou skúškou našej lásky k Bohu, k Cirkvi a k dušiam sú každodenné prejavy lásky k sestram v spoločenstve a schopnosť obetovať sa a pokojne prijímať odriekania atď. Lásky je tá neviditeľná sila, ktorá preniká aj za múry kláštora a je naším spôsobom apoštolátu. Možno nerobíme nič „užitočné pre svet“, avšak naši svätí nám pripomínajú: „Iskierka čistej lásky je pred Pánom cennejšia a pre Cirkev užitočnejšia ako všetky ostatné diela spolu“ (sv. Ján od Kríža). Známe sú aj slová sv. Terézie z Lisieux: „Pochopila som, že iba láska umožňuje členom Cirkvi konať.“

Neustála modlitba v tichu a v samote, v úplnom odlúčení sa od sveta je základným postojom bosej karmelitánky a má viesť k zjednoteniu s Bohom, v intímnom a hlbokom priateľstve

s Kristom. Rád je zasvätený Panne Márii, ako o tom svedčí už jeho názov, a pozýva k dôvernosti s ňou ako Matkou, Patrónkou a Sestrou.

Mnoho ľudí nás chodí prosiť o modlitby a my tieto prosby prednášame Bohu, aby sme pomáhali týmto spôsobom trpiacim, opusteným, nešťastným, kňazom, rehoľníkom i rehoľníckam, mužom i ženám, starým ľuďom i deťom. Sme tu pre ľudí, ale predovšetkým pre Boha. Raz do mesiaca je slúžená sv. omša za všetkých našich príbuzných, priateľov a dobrodincov a všetkých, ktorí nás prosia o modlitby.

• **Kedy sa datuje príchod karmelitánok na Slovensko?**

Prvé začiatky ženského Karmelu na Slovensku sa počítajú od roku 1990-91, kedy v Poľsku (Zakopané) začína formácia prvých sestier zo Slovenska. Po príchode do Košíc 23.6. v roku 1995 sa kláštor rýchlo rozrástol. Obdobie formácie trvá asi 6 rokov – rok postulátu, dva roky noviciátu a tri roky dočasných sľubov.

• **Aký je váš habit?**

Čo sa týka nášho habitu, je hnedej farby a v základe sa nezmenil, sme oblečené tak, ako poznáte sv. Terezku z Lisieux = Terezku Ježiškovu, ktorá sa nachádza takmer vo všetkých kostoloch.

• **V programe dňa si spomínala aj prácu...v čom spočíva? A mnohých bude určite zaujímať z čoho žijete?**

Najväčšiu časť dňa zaberá v našom živote modlitba, venujeme jej približne šesť a pol hodiny (2 hod. tichej modlitby, svätá omša, liturgia hodín - breviár, duchovné čítanie, sv. ruženec a i.). Sesterskú lásku v praxi overujeme aj počas dvoch hodín tzv. rekreácie, keď je celé spoločenstvo zhromaždené a môžeme sa

srdečne porozprávať, pričom sa venujeme ručnej práci. Hoci sa najčastejšie snažíme pracovať osamote, aby sme neustále udržiavali pohľad upretý na Boha, vzájomná pomoc je možnosťou dávať i zriekať sa. Príležitostne vyšívame a šijeme ornáty, alby a štóly i kalichové súpravy, malujeme pozdravy, robíme plastiky z vosku a sadry. Sú to väčšinou jednoduché činnosti, ktoré nás nemajú pohltiť, ale nechať v myslí a srdci priestor na rozhovor s Bohom. Samozrejme vykonávame všetky domáce práce a pracujeme veľa v záhrade. Keďže modlitba je prvoradou úlohou každej sestry, pri takom nedostatku času na prácu, nie sme schopné samy si zabezpečiť všetky prostriedky pre život. Preto sa s dôverou v Božiu prozreteľnosť obraciame na pomoc nášho „ekonóma“ – sv. Jozefa - a samozrejme sa teda spoliehame na milodary našich dobrodincov.

• **Čo by si chcela odkázať našim čitateľom?**

V prvom rade by som všetkým chcela pozdraviť a poďakovať sa za všetko, čo pre nás robíte. Viacerí z vás nám pomáhajú či už hmotnou podporou alebo modlitbami a ja sa z toho veľmi teším, lebo my sme tiež iba smrteľní ľudia a potrebujeme modlitbu.

No a čo by som vám všetkým chcela odkázať? Asi hlavne to, aby sme sa neprestávali navzájom milovať, pomáhať si a odpúšťať si. Pán nás totiž nebude na konci života súdiť z toho, čo sme dosiahli vo verejnom živote, ale s akou láskou sme robili i tú najmenšiu činnosť. Bude nás súdiť z lásky a s Láskou. Nikdy neprestaňte milovať Ježiša, buďte si istí láskou Boha Otca k vám a počúvať tichý hlas Ducha Svätého vo svojich srdciach v modlitbe i pri práci!!!

Ďakujeme za rozhovor!

dj

SVETOVÉ DNI MLÁDEŽE,

15.-20. júl 2008, Sydney

Kde bolo, tam bolo...

Všetko sa vlastne začalo pred tromi rokmi, keď na Marienfelde v Kolíne nad Rýnom Sv. Otec Benedikt XVI. slávnostne oznámil, že ďalšie Svetové dni mládeže (SDM) budú v roku 2008 v austrálskom meste Sydney. Už tam, v Nemecku, sme viskali a nadšene jeden na druhého pokrikovali – jasné, v Sydney sa stretne!

... Tri roky prešli ako voda a my sme zrazu stáli na letisku v Budapešti s batohmi, ktoré sa mali stať našimi prenosnými domovmi na celých päť týždňov. Leteli sme dlho - predlho, až na druhý koniec sveta, kde sa voda naopak točí-keď vyteká z umývadla a kde slnko o osem hodín každodenne skôr vstáva. Lietadlo nás po 24 hodinách pokrútených z dlhej cesty vyplulo v Melbourne-a tu sa začala naša austrálska púť.

DVD = Dni v diecéze

Na melbournskom letisku nás čakal o. Peter Vojtko, slovenský kňaz, ktorý spravuje farnosť v mestskej časti Yarraville. A v samotnej farnosti nás očakávala horúca polievka tamojšej slovenky tety Katky.

V tých dňoch Melbourne ožilo farbami vlajok pútnikov z rôznych kútov sveta. Neboli sme tu len my – pomaly sa zlietajúci Slováci, ale aj Švajčiari, Taliani, Poliaci, Nemci, Američania, Afričania a mnohé ďalšie národnosti. Letisko, stanice, ulice mesta, električky, vlaky naplnil spev. Miestne noviny priniesli po pár dňoch správu o tom, že Yarraville sa stalo malým Slovenskom. Farnosť postupne prijala vyše 200 Slovákov. Bývali sme v škole, pretože deti mali práve dvoj-týždňové zimné prázdniny. Ale inak sme boli doma všade, kam nás Austrálčania pozvali, či najesť, či osprchovať sa, či oprat' si. Mnohí nám prinášali darčeky, brali nás na prehliadku mesta alebo nám požičali bicykle... Všetko by to však bol len pekný výlet, keby s nami nebolo asi 25 kňazov, ktorí sa nám postarali o duchovný pokrm vo forme každodennej sv. omše a spoločnej modlitby. V Melbourne a jeho okolí žije mnoho Slovákov, z ktorých mnohí emigrovali z Československa v čase totality. Príchod dvoch stoviek mladých bol pre nich akoby závanom dávneho domova. V nedeľu pre nás preto pripravili slávnostný obed. A my pre nich na oplátku pravú slovenskú veselicu so spevom a tancom. Pre veľký úspech mala táto akcia ďalšiu nedeľu repete... Prišiel deň D a bol čas rozlúčiť sa s Melbourne, s o. Petrom Vojtkom i domácimi farníkmi, ktorí nám priam prirástli k srdcu. Vyrázili sme na miesto hlavného stretnutia mládeže so sv. Otcom...

Život v Sydney

Rodinná atmosféra bývania zostala v Melbourne. Sydney – to už bola „masovka“. Väčšina z nás bývala v športových halách v Olympia parku, spolu s ďalšími desiatimi tisícmi iných pútnikov. Ale o to akčnejšie bolo stávanie sa

do rady na WC či na výdaj raňajok. Zaujímavé bolo najmä sprchovanie sa v kamiónoch pristaných okolo hlavy.

Aby sme neboli ako ovečky bez pastiera, počas hlavného týždňa SDM prebiehali katechézy s našimi otcami biskupmi. Svojou prítomnosťou nás potešili o. biskup Tomáš Galis a vladka Milan Chautur. Ich príhovory boli zamerané na motto Svetových dní mládeže: „Keď zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami.“ (Sk 1,8). Učili nás, kto je vlastne Duch Svätý a ako ho rozpoznať; že je Dušou Cirkvi i o tom, čo znamená byť svedkom Krista.

Miestom našich stretnutí bol slovenský kostolík sv. Cyrila a Metoda a sála, ktoré si postavili slovenskí prisťahovalci. Na tejto fare tiež kraluje slovenský kňaz – o. Viktor Števko, alebo ako sa on predstavil, Števko – drievko. Tento mladý, iba 81 ročný kňaz nás neustále povzbudzoval, aby sme austrálskym Slovákom vyprosili nového kňaza. Veď jeho farnosť je rozlohou čoby kameňom dohodil, od Sydney cez Adelaide až po Perth, od východného pobrežia po západné. Na filiálky chodí lietadlom...

Svetové dni mládeže

Program vrcholil. Druhý deň po príchode do Sydney sa všetci pútnici stretli v prístavisku

Slovenskí mladí v Sydney

Barangaroo na otváraciej sv. omši. Tu nás privítal domáci kardinál Georg Pell. Bolo to akoby odštartovanie celého mládežníckeho festivalu: mnohých koncertov, prednášok, vystúpení, katechéz alebo jednoduchých stretnutí s domácimi i zahraničnými spolupútnikmi z celého sveta.

O dva dni, 17. júla sa vyše dvestotisíc duší opäť zhromaždilo v prístave, aby privítali sv. Otca. Volanie Benedetto! a Viva il Pappa! naplnilo celé priestranstvo i srdcia volajúcich. Pápežov úsmev a roztvorená náruč odpovedali aj bez slov.

V ďalší deň sa konala krížová cesta mestom. Sydney je kozmopolitné mesto, zvyknuté na masové pochody, či už homosexuálov, prípadne výtržnosti futbalových fanúšikov, ale toto ešte nikdy nevidelo! Ulice sa stali katedrálou, aby prijali posolstvo evanjelia: Kristus

sa obetoval, zomrel a vstal zmŕtvych, aby sme mali život a aby sme ho mali v hojnosti. Tu mladí ukázali celej Austrálii, že neprišli na výlet, neprišli iba zamávať pápežovi, ale tu ukázali, o čom - či vlastne o Kom to celé je.

Sobota nás obula do turistických topánok – začala sa pešia púť. Cieľom bola obrovská

dostihová dráha - Randwick, na ktorej sa mala konať záverečná sv. omša SDM so sv. Otcom. Organizátori pripravili viacero ciest rôznej dĺžky: 3, 5, 7 a 9 hodín pochodu, nuž sme sa rozdelili. Skupinka, v ktorej som bola aj ja, prešla tú najdlhšiu - vyše 35 km! Teraz sme sa vážne cítili ako pútnici: na chrbte batoh so spacákom a karimatkou, v ruke ruženec. Mnohí okoloídúci nás podporovali úsmevom, pozdravom, pohárom vody... Božiu blízkosť sme zažili aj v jednej okoloídúcej tetuške. Bol už podvečer a každý krok sprevádzala únava. Spozu rohu budovy vyšla staršia pani s nákupnými taškami. Pozdravili sme ju. Zrazu na nás volá, aby sme zastali a z tašky vytáhuje poriadny balík čokoládových tyčiek. Toto gesto bolo silnou vzpruhou nielen pre unavené nohy. Konečne sme prišli na Randwick, našli zvyšnú slovenskú skupinu. Len čo sme sa zložili, dorazil aj sv. Otec a začala sa slávnostná vigília. Tú noc sme spali pod holým nebičkom, ale napriek nepriaznivým predpovediam počasia nepršalo. Nedeľnej sv. omše sa podľa organizátorov zúčastnilo asi pol milióna ľudí. Myslím, že bola veľkým povzbudením pre všetkých zúčastnených. Skutočne sa naplnili slová hymny SDM: „Všetky národy zeme, Teba chváliť spolu chceme...“ Sv. Otec nás upozornil, že SDM sa nekončia na Randwicku slávnostnou sv. omšou, ale ešte len začnú po našom príchode domov. Našou úlohou je byť svedkom Ježiša Krista v celom svete – práve tam, kde žijeme. Silu ísť proti prúdu dostaneme ako dar Ducha Svätého. V závere sv. omše opäť vyhlásil miesto ďalšieho stretnutia: Madrid 2011...

A čo bolo ďalej...

Po skončení programu SDM sme sa opäť s'ahovali. Až do skončenia pobytu sme bývali v slovenskej hale. I tu sa o nás postarala slovenská komunita žijúca v Sydney. Každému pútnikovi dobre padlo vymeniť konzervy tuniaka, alebo fazule za poriadny rezeň a zemiakový šalát. Zvláštna vďaka patrí jednej sedemdesiatročnej pani, ktorá nás pozvala na pár dni k synovej farmárskej rodinke Kopečných, vzdalenej od Sydney skoro 500 km. So srdcom na dlani prijali našu 12 - členú pútnickú skupinku na svojej dvojkilometrovej ovčej farme, spojenú s chovom asi dvoch tisícov holubov, čo zabezpečuje celej rodine obživu po celý rok. Z ich domu sme podnikli expedíciu do Snežných hôr a zdolali Mt. Kosciuzsko, najvyšší vrch Austrálie (2228 m.n.m.) Nejedno mladé sa pozastavilo nad ich pokojným, radostným a hlavne naplneným životom. Otec piatich detí nám rád prezradil, že celé tajomstvo ich spolunažívania tkvie v každodennej modlitbe celej rodiny.

Home sweet home alebo všade dobre...

...a doma najlepšie. Po piatich týždňoch som sa už veľmi tešil na návrat domov. Z pôvodnej asi 200- člennej slovenskej zostavy nás bolo už len desať, väčšina sa už vrátila domov. Niektorí však ešte využili pobyt v Austrálii, aby preskúmali vnútrozemie tejto podivnej krajiny. Nastalo veľké balenie a snaha neprekročiť maximálnu povolenú hmotnosť batožiny, čo bol u mnohých boj s veternými mlynmi. Nakoniec všetko dobre dopadlo, šťastne sme po medzipristátí v Singapure a v Londýne, pristáli na maďarskej zemi a prišli na Slovensko. Pobyt v Austrálii, to bola jedna ohromná skúsenosť, ktorá všetkých zúčastnených veľmi obohatila, nielen o prežité skúsenosti, zážitky, ale hlavne priniesla svedectvo všetkým našim drahým, blízkym, známym, všetkým doma, ktorým vám to všetko odovzdávame v našich životoch, aby sme mohli naplniť poslanstvo týchto Svetových dní: Áno! Poďme a staňme sa svedkami- svedkami jediného Boha, ktorý je ten istý u nás doma, u susedov aj na druhom konci sveta...Dovidenia za tri roky v MADRIDE, priatelia!!!

jl

VELEHRAD 2008

Stretnutie českej a slovenskej mládeže

V dňoch 17. a 18. júla 2008, počas Svetových dní mládeže, sa konalo stretnutie mladých z Čiech, Moravy a Slovenska na Velehrade. Na stretnutí sa zúčastnilo vyše 7 000 mladých ľudí a rehoľníkov spolu s viac ako 130 dobrovoľníkmi, ktorí sa starali o priebeh podujatia. Z toho bolo asi 2 500 Slovákov. Okrem pútnikov z Čiech, Moravy a Slovenska prišli i Maďari, Poliáci a zopár Francúzov. Zo Smoleníc prišli 4 pútnici, jeden sa zapojil aj ako dobrovoľník.

Naši pútnici

„Duch Svätý je najväčší Boží dar človekovi. Preto je tým najcennejším svedectvom o jeho láske k nám, o láske, ktorá sa konkrétne prejavuje ako „áno životu“, ktorý Boh chce pre každé svoje stvorenie. Toto „áno životu“ nadobúda svoju plnú podobu v Ježišovi z Nazareta a v jeho víťazstve nad zlom prostredníctvom vykúpenia.

...
Osobitne vás uist'ujem, že Ježišov Duch pozýva dnes vás mladých, aby ste prinášali svojim rovesníkom Ježišovu dobrú zvesť. Ťažkosti, ktoré pociťujú dospelí, keď majú nájsť zrozumiteľný a presvedčivý spôsob, ako sa priblížiť k svetu mladých, môžu byť znamením, ktorým vás mladých Duch chce povzbudiť, aby ste sa tejto úlohy ujali vy. Poznáte ideály, jazyk, ale aj zranenia a očakávania vašich rovesníkov, ktorí túžia po dobre. Otvára sa vám široká oblasť citov, práce, výchovy, očakávania, ale aj bolesti mladého veku... Každý z vás nech má odvahu prisľúbiť Duchu Svätému, že privedie k Ježišovi Kristovi jedného mladého, a to spôsobom, ktorý považuje za najlepší, lebo vie „zdôvodniť“ nádej, ktorá je vo vás“ (1 Pt 3, 15).“ Benedikt XVI. v Posolstve mladým pri príležitosti 23. svetových dní mládeže

Po príchode v piatok ráno sa bolo treba zaregistrovať v stanovom mestečku pri konci dediny, kde bolo ubytovanie. V úvodnom programe sa účastníci dozvedeli o poslaní podujatia a celkovej organizácii. Celým programom pútnikov sprevádzali piesne a dobrá nálada, ktorú širili moderátori, účinkujúci, hostia ale aj všetci prítomní. Piatková dopoludňajšia sv. omša sa slúžila po slovensky, slúžili ju arcibiskup Ján Sokol a biskup Vojtěch Církle. Po obednejšej prestávke už mládež čakal ďalší duchovný program. „Milovať znamená aj trpieť“ – slovo misionára P. Krenického alebo „Hodina Božieho milosrdenstva“ – sestry Matky Božieho Milosrdenstva. Nasledovala katechéza spojená s krížovými cestami. Súčasťou bolo i písanie osobných úmyslov na malé papieriky vhozené do umelých nádob, z ktorých sa poskladal obrovský kríž. Večer sa niesol v duchu benefičného koncertu na pomoc ľuďom v Ukrajine. Účinkovala kapela Tretí deň z Košíc a americká kapela Sonicflood. Počas celého dňa bola vyložená Oltárna sviatosť v Bazilike sv. Cyrila a Metoda a taktiež možnosť pristúpiť ku sviatosti zmierenia.

Sobotňajší program začínal gréckokatolíckou svätou liturgiou. Dopoludňajšie „bdenie s pápežom“, televízne prenosy zo Sydney a spomienky z predchádzajúcich Svetových dní pretkávali svedectvá účastníkov. Popoludní sa mladí pútnici mali možnosť oboznámiť so životom komunit, reholí, a zúčastniť sa na tematických workshopoch, napr. Život v Duchu Svätom a prekážky, Svedectvo viery, lásky a nádeje v každodennom živote, Odpustenie seba, iným a Bohu a mnohé ďalšie. Vládla príjemná atmosféra a z ponúkaného programu sa skutočne dalo vybrať. Večerná vigília s čítaniami v pôvodných jazykoch (hebrejský, latinský a grécky) bola zavŕšená obnovou krstných sľubov.

Kto chcel bdiť až do rána, mal možnosť zúčastniť sa ešte ďalšieho prevažne modlitbového programu. Nedeľné ráno sa nieslo v zjednotení s pútnikmi v Sydney aspoň formou sledovania priameho prenosu v bazilike. Vyvrcholením bola sv. omša o štvrté ráno, po ktorej sa pútnici rozišli do svojich krajín, farností a domovov nabití silou a zapálení ohňom Ducha Svätého.

Fantomas, foto iš

Interdiecézne stretnutie mládeže Hody-Galanta 2008

V poradí 11. interdiecézne stretnutie mladých Nádej 2008 sa uskutočnilo v sobotu 30. augusta 2008 v Hodoch pri Galante. Stretla sa tam mládež z farností a spoločenstiev Bratislavskej arcidiecézy, Trnavskej arcidiecézy a diecézy Nitrianskej, Banskobystrickej a Žilinskej. Cieľom podujatia je povzbudenie vo viere, stretnutia mladých so svojimi biskupmi, spolupráca s kňazmi a laikmi. Ústrednou témou bolo posolstvo pápeža Benedikta XVI. adresované mládeži celého sveta a motto Svetových dní - „Keď zostúpi na v á s Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami“. (Sk 1,8)

Na stretnutí už tradične býva duchovný a kultúrny program. Ani tento krát nechýbali modlitby, workshopy, hudba, či tanec. Vyvrcholením programu bola svätá omša. Hlavným celebrantom bol otec arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský, kazateľom bol otec arcibiskup Mons. Ján Sokol.

V areáli Saleziánskeho domu v Galante Hodoch sa zišlo viac okolo 2000 mladých ľudí. Mali v prvom rade možnosť povzbudiť sa vo viere a stretnúť sa so živým Bohom. Po ranných chválach vedených modlitbovou skupinou zo Spoločenstva pri Dóme sv. Martina účastníkov privítali organizátori podujatia. Mladí mali možnosť vybrať si spomedzi 30 workshopov, azda najpopulárnejšou témou bol Exorcizmus. Avšak mládež si mohla vybrať spomedzi tém duchovných, rodinných, týkajúcich sa komunikácie, vzťahov alebo aj politiky. A kto mal chuť hýbať sa, mohol tak urobiť pri eRko tancoch.

Dôležitou súčasťou stretnutia je ponuka a možnosť prístupit' k sviatosti zmiere-
nia. Ako aj ponuka adorácie a poklony eucharistickému Ježišovi v kaplnke.

Účastníci Svetového stretnutia mládeže v Sydney podali svedectvo o ich zážit-
koch zo stretnutia so Svätým Otcem.

Vyvrcholením stretnutia bola svätá omša. Otec biskup Mons. Ján Sokol poukázal na veľký význam spoločenstiev vo farnostiach, povzbudil kňazov k ich podporovaniu a vedeniu spoločenstiev a mladým zdôraznil význam modlitby v živote. Modlit' sa treba za seba, aj za iných. Pripomenul aj význam ruženca a Mariánskej úcty.

Po svätej omši si mládež zaspievala a zatancovala na koncerte skupiny eSPé. Už teraz pozývame všetkých mladých od 15 rokov na ďalšie stretnutie mladých so svojimi biskupmi v Galante – Hodoch. Viac aj na www.nadej.info.

iš, foto : Fantomas

ZO ŽIVOTA z druhej strany

Ó mládež naša

„Ó mládež naša, tys držiteľkou rána, vladárkou mája, tys jara pokladníkom, šafárom št'astlivým.“

Tak toto sú slová P.O. Hviezdoslava. Sú ešte pravdivé?

Mládež je skutočne držiteľkou rána, pretože ráno sa vracia, spíťa jak „čik“, je tiež vladárkou mája, lebo na jar je už relatívne teplo, tak začínajú vyliezať zo svojich brlohov a podnikajú vandalské nájazdy na cintoríny a k historickým pamiatkam, píšu po čisto natretých budovách, vykrikujú a nadávajú. Takúto odpoveď som dostala pri náhodnom rozhovore. Aj toto je názor na mládež a bohužiaľ nie jediný.

Pracujem s mládežou a priznám sa, často som strácala nádej, že niečo sa zmení k lepšiemu. Vulgárne výrazy, hluchá hudba, obliekanie, to všetko sa dá prežiť, ale ten hrozný nezaujem o takmer všetko, čo bude mať raz aj pre nich hodnotu som zniesť nemohla. Keď sa ma spýtajú: „A Vy ste aká boli?“ Priznám sa, že občas je mi trápne povedať, že hoci som nebola najslušnejším mládežníkom na svete, moja partia sa neopýjala, neničila pamiatky a pod. Väčšinou som na posmech, považovaná za suchára.

Viem, že mladí majú horúcu krv, verím, že ešte aj ideály, chcú všetko vyskúšať, radi si robia podľa seba. Patrí to všetko k ich veku a myslím, že ak niekto nepozdraví susedu a má hlavu nafarbenú na zeleno, neznamená to koniec sveta. I keď podľa niektorých áno. Nedávno som stretla nášho bývalého žiaka. Žiaľ skončil na ulici. Čo ma však prekvapilo je, že keď sme sa rozprávali bol slušný, skromný, spomínal na pekné časy na internáte, na to ako mal všetko pripravené a ako rád by sa vrátil. Bolo mi trápne pripomínať minulý rok, keď ešte podľa neho internát bola „basa“, jedlo sa „nedalo žrať“ a vychovávateľa sa starali do jeho života. Myslí, že pripomínať nebolo treba. Pekne sa rozlúčil, poprial všetko dobré a ešte ponúkol časopis Nota Bene.

Ďalším prekvapením bola jedna žiačka, ktorá sa vo svojich 15-ich stala matkou. Je bystré a šikovné dievča. Krásne spieva, maľuje, rada sa zabáva, počúva hudbu. Keď začala chodiť s chlapcom, s ktorým otehotnela, hlavu mala v oblakoch. Tak to už býva a zaľúbení majú na to tak trochu právo. Sen sa však rozpadol ešte predtým ako zistila, že je tehotná. Po rozchode si chvíľu žila bezstarostne, ale bábätko sa čoskoro prihlásilo. Z ľahostajných rečí ako sa bude starať 15-ročné ešte dieťa o svoju rodinku, ako doštuje, bude pracovať a žiť ako dospelý, sa stala smutná realita. Preskočila ešte pár rokov, ktoré sú k tomu treba. A nielen roky.

Má však rodičov, ktorí pre ňu urobia všetko. Možno niečo neurobili, keď mali. Ale nech hodí prvý kameňom, kto je bez viny. Táto dievčina mala ešte št'astie v nešťastí – rodičov, ktorým na nej záleží. Verte, či nie aj jej názory sa zmenili. A keď som ju videla takú pokornú už sa mi nechcelo moralizovať a pripomínať slová „ved' sme ti hovorili“.

Možno trochu tvrdé príklady, ale realita býva niekedy ešte tvrdšia. Stále premýšľam, čo treba urobiť, aby pochopili skutočnosť skôr než sa niečo stane a všetko sa zmení na

nepríjemnú realitu. Neprišla som na to. Viem, že to dokážu, len čo im v tom bráni? Veľa vecí patrí k mladosti, majú právo na chyby, vlastné rozhodnutia, ale aj povinnosť niesť za ne zodpovednosť. Možno im jej treba dať viac. Nevieam. Každý má svoj názor.

Možno niekto povie „ved' je veľa mladých, ktorí sú úspešní, zodpovední, empatickí, múdri, spóľahliví. Áno, sú. Týmto patrí chvála a úcta. Mladí majú v sebe silu, odvahu, chuť, nové nápady. To všetko mnohým nám chýba. Poznám takých. Ale stále je ich málo. Nemusia byť všetci mladí dokonali, len nech majú aspoň nejaké hranice. Verím, že ešte vedia čo sú hranice.

Skutočne všetkým mladým prajem, aby boli držiteľmi rána a nielen tak, že sa ráno vracajú domov. Snáď nás o tom presvedčia. Možno aj naši birmovanci. Nebude na škodu ak im pomôžeme a nielen rečami. mg

Aká je tvoja záhrada?

Moje srdce je ako záhradka. Dlhé roky bola pustá, zanedbaná, vietor do nej zasieval bodliaky zloby, ostrú žihľavu kľebiet, jedovaté bylinky sebeckva a pýr nenávisť. Bol v nej aj hlboký močiar horkosti. Nad všetkým sa vznášal temný opar ľahostajnosti a nezáujmu. Trnie hriechu sa v nej rozmáhalo, hoci som túžila po láske a čistote. Nemohla som sa na ňu pozerat', a predsa som ju mala neustále pred očami...

Raz však prišiel záhradník. Nič mi nevyčítal, iba s tichým úsmevom pohliadkaľ drobnú ružičku lásky krčiacu sa kdesi v rohu. Opatrne ju vybral a zasadil uprostred záhrady – tam, kde predtým stál strom nevery a nelásky.

Ružička silnela. Zlý vietor však prinášal stále nové semená buriny a snažil sa jej krásu zničiť. Liana starostí ju omotávala a dusila. Záhradník na ružičku nezabúdal, vždy včas a s láskou očistil každúčký jej lístok, starostlivo ju okopával a zalieval. Okolo ruže nasadil ďalšie krásne kvety – tulipány milosrdenstva, margaréty vernosti, nežné sedmokrásky súcitu, fialky pokory, biele ľalie priateľstva... Postupne vysušil aj močiarinu horkosti. Na jej mieste zasadil strom života s dobrým a chutným ovocím.

Aj ty si dobre prezri záhradku svojho srdca. Neboj sa! Pretože aj k Tebe môže prísť Záhradník, ktorý zmení Tvoj život. Aj z Tvojej zanedbanej a hynúcej duše môže urobiť krásnu kvitnúcu záhradu. Meno toho Záhradníka je Ježiš Kristus – je to Syn Boží.

Pripravila ad

Duchovný seminár „Blahoslavenstvá.“

Aj tento rok zavítal páter Elias Vella, známy exorcista z Malty, na Slovensko. Pre 280 veriacich sa 13. júla 2008 začal pod vedením pátra Eliasa duchovný seminár o blahoslavenstvách. Počas štyroch dní priblížil účastníkom seminára prvé tri blahoslavenstvá, pokračovať bude v júli 2009.

Blahoslavenstvá predstavujú ako postoje, ktoré vedú k dokonalnej radosť, sú vlastne ideálom kresťanského života. Ježiš cez blahoslavenstvá ponúka nový štýl života, ktorý dáva pravú radosť a pravý pokoj, nie rovnaký pokoj ako dáva svet, ale dáva pokoj, ktorý nemôže svet dať. Žiť blahoslavenstvá je výber, je to rozhodnutie Ježišovho učeníka. Pokoj, ktorý mi ponúka svet, alebo pokoj, ktorý ponúka Ježiš? Nikto nemôže byť učeníkom Ježiša, ak nie je učeníkom blahoslavenstiev. To nám zaručuje pravú radosť a pravý pokoj.

Ďakujeme, Ti Pane Ježišu, že si nás vybral, že môžeme byť ľuďmi, ktorým ponúkaš blahoslavenstvá. Potrebujeme srdce dieťaťa, aby sme tomu porozumeli, lebo ty si to skryl pred múdrymi tohto sveta a zjavil si to maličkým. Pane, daj, aby sme boli týmito maličkými, ktorým blahoslavenstvá idú do srdca.

ad, foto: www.emauz.sk

Misionár P. James Mariakumar, SVD na Slovensku.

Tak ako minulý rok aj tento rok sa konali exercície pátra Jamesa z Indie. Začiatkom mája päť dní prednášal v Trnave vo františkánskom kostole, potom každý týždeň v ďalších slovenských mestách napr. Nitra, Sečovce, Zlaté Moravce, Lovča, Gaboltov, Bánovce nad Bebravou. Prednášky zamerané na vnútorné uzdravenie jednotlivcov, rodinných vzťahov a rodokmeňov. Každý večer ukončil modlitbou za uzdravenie pred Eucharistiou.

Pater James sa veľa krát presvedčil, že neschopnosť odpustiť negatívne ovplyvňuje aj telesné zdravie. Zdá sa, že tento fenomén často vystupuje pri onkologických pacientoch. Keď sa ľuďom podarí – pomocou Božej milosti – nakoniec odpustiť, potom títo ľudia nezriedka zažijú okamžité zázračné uzdravenie z rakoviny. Keď sa držíme emócií ako je hnev, zúrivosť, zlosť, rozhorčenosť, zatrpknutosť, averzia, antipatia, alebo dokonca nenávisť, ktoré totiž nie sú charakteristickými znakmi Boha, ale sú znakmi Zlého, potom, zdá sa pôsobia ako pomalý jed nielen na našu dušu, ale aj na naše telo. Tento druh negatívnych emócií nahliadava aj náš telesný zdravotný stav, podobne ako rakovinové bunky, ktoré aktívne a agresívne napádajú a ničia zdravé bunky tela. V tejto súvislosti by sme sa dokonca zamysleli, či nárast onkologických ochorení vo svete azda nesúvisí so všeobecným ústupom viery a z toho dôvodu aj menšou ochotou odpúšťať...

Viac o odpustení sa dočítate v malej brožúrke Odpustenie od Pátra Jamesa, ktorú si môžete prevziať pri východe z farského kostola.

ad

LURDY sú aj pomoc chorým

Koľký raz už? Zbalený kufor, pracovné ošatenie, pas, peniažky, potvrdenie o rezervácii miesta... len aby som na nič nezabudla! Keď tak rátam... 2x púť, 10, 11, 12, uuuf, 13x stáž... dohromady 15... pekné číslo! Pýtate sa na cieľ mojej cesty? Lourdes...

Pripájam sa k miliónom návštevníkov – pútnikov aj dobrovoľníkov, ktorí smerujú k Matke Božej do malebného francúzskeho mestečka pod Pyrenejmi... Sv. Otec Benedikt XVI. vyhlásil od 8.12.2007 do 8.12.2008 Jubilejný rok, pretože presne pred 150 rokmi sa tam Panna Mária 18-krát zjavila mladúčke Bernadette Soubirusevej.

Čo nás tam ťahá? To je otázka, na ktorú je veľmi ťažké odpovedať... sama za seba odpovedám, že to tak cítim vo svojom srdci, ťahá ma tam niečo? Nieкто?... Som užasnúť miestom, atmosférou, ľudmi, s ktorými vzájomne tvoríme jednu veľkú rodinu a nezáleží na tom, či sme zo Slovenska, Poľska, Talianska, Chorvátska, Ameri-

– chorými, postihnutými, vodičkami a ich doprovodom – prichádzal alebo odchádzal z Lúrd) a snažili sme sa im čo najlepšie spríjemniť prvé resp. záverečné chvíle púte. Boli sme k dispozícii, keď potrebovali niečo podať, zabezpečili sme im prikrývku pri chladnom počasí, podali vody, usmernili na toaletu a pod. Zišli sme sa výborná partia ľudí (mohli ste medzi nami stretnúť Talianov, Španielov, Chorváto, Škóto, Angličanov, domácich Francúzov, Slovenku a aj Malťanov), s ktorými sa stretávame pravidelne v tom istom termíne každý rok a samozrejme, že pribudli aj noví kamaráti... a pokiaľ som mala voľný čas, využila som to na pomoc v kúpeľoch a pomáhala som p r i n a m á č a n í do vody. S v o j voľný čas využila som každý po svojom – sv. omša, návšteva Najsv. Sviatosti Oltárnej, stretnutia, rozhovory so známymi, meditácia, modlitba ruženca alebo len tak „kuk“ do obchodíkov, ktoré ponúkajú rôznorodý tovar a ktorých je neskutočne veľa.

Už som spomínala, že tento rok je v Lourdes jubilejný... každý návštevník – pútnik či dobrovoľník – môže absolvovať tzv. Jubilejnú cestu, ktorá spočíva v návšteve miest, spojených s Bernadettou, P. Máriou a zjaveniami. Začína sa vo Farskom kostole, kde bola Bernadetta pokrstená, pokračuje do tzv. CACHOT, čo bolo bývalé väzenie a v ktorom žila Bernadetta s rodičmi a súrodencami v čase zjavení. Treťou zastávkou je Massabielska jaskyňa – miesto zjavenia a poslednou zastávkou je Hospic, miesto, ktoré spravovali Milosrdné sestry de Nevers (bola tu dievčenská škola a nemocnica) a kde sa Bernadetta uchýlila po zjaveniach, ale je to aj miesto kde prvýkrát prijala Pána Ježiša v Eucharistii (bolo to v čase zjavení). Prvé zjavenie bolo 11.2.1848 a posledné 16.7.1848.

Desať dní ubehlo ako voda. Opäť ďakujem Najvyššiemu, že som si aj tento rok mohla „dobiť baterky“, načerpať z nevysychajúcej studnice a po príchode domov rozdávať načerpané ďalej... Touto cestou by som sa rada so srdca poďakovala všetkým, ktorí mne a aj tým, ktorí so mnou v priebehu týchto rokov slúžili v Lourdes, dopomohli akýmkoľvek spôsobom k pobytu na tomto milostivom mieste a zároveň nás aj sprevádzali svojimi modlitbami. Nech ich a aj vás všetkých požehná vo svojej láske všemohúci a dobrotivý BOH a dá vám pravú múdrosť, ktorá vedie k spásu!

dj

Dobrovoľníci prichádzajú do Lúrd pomáhať

ky, Japonska, Malty alebo niektorej z krajín čiernej Afriky. Vzájomne sa obohacujeme a dokážeme sa dorozumieť napriek rečovým bariéram. Totiž tu je dorozumievacím jazykom úsmev... a iné bariéry neexistujú! A tí, ktorí ste tam už niekedy boli a strávili tam pár dní mi dáte určite za pravdu!

Cesta lietadlom prebehla bez vážnejších problémov, akurát sa kamarátovi, ktorí išiel so mnou po ceste stratil kufor a po príchode na letisko Tarbes/Lourdes nám ešte vyvstal problém, kto nás odviezť až na miesto (pripomínam, že letisko je vzdialené 16km od Lúrd a kamarát, tiež dobrovoľník, ktorý nás tam mal čakať, nám oznámil, že nemôže, lebo nemá auto a pomáha na stanici; takí je drahý)... Ale ako sa spieva v jednej piesni: Zlož svoju starosť na Pána... A Pán sa naozaj postaral... po krátkom stopovaní nás odviezol pán, ktorý síce smeroval úplne opačným smerom, ale zaviezol nás až priamo na miesto... Jediné, čo od nás chcel bolo, aby sme sa zaňho pomodlili... a to sme s radosťou sľúbili...

Kamarátov kufor sa našiel, pracovníci letiska mu ho priviezli až do ubytovne, a tak sa naša dobrovoľnícka služba mohla začať... mňa zadelili na stanicu a jeho do skupiny, ktorá mala na starosť zabezpečovanie procesí (Eucharistických, večernú Mariánsku so sviečkami...) alebo sv. omší. Moja služba spočívala v tom, že sme boli uvítacia resp. lúčiaca sa skupina (podľa toho, či vlak s pútnikmi

7.-9.8.2008 Púť Czestochowa, Licheń, Niepokaleno

Od 5. do 15. augusta všetky cesty ctiteľov Matky Božej smerujú do Poľska, do Czestochowej, kde sa konajú púte. Je to srdce Poľska, kde sídli Čierna Madona, patrónka poľského národa. I my sme sa zúčastnili takejto púte. Navštívili sme Czestochowu. Zúčastnili sme sa na svätej omši a prezreli sme si baziliku ako aj celý areál pútnického miesta. Odtiaľ sme pokračovali k Matke Božej v Licheni. Tu sa nachádza najväčšia bazilika porovnateľná s Lurdami alebo Medzugarím. Bola vysvätená v roku 2003. V areáli pútnického miesta v Licheni sa dá vykonať duchovná obnova, ktorá v takom rozsahu nie je možná ani na jednom pútnickom mieste v Európe. Naším sestrám pútnického zájazdu sa dostalo tej milosti a dostali priestor modliť sa po slovensky pred svätým obrazom lichenskej Matky Božej pri adorácii pred sviečkovým pochodom. Bolo pre nás veľkou čťou, že sme mohli niesť obraz lichenskej Matky Božej počas sviečkového sprievodu, pretože sa to zriedka podarí pútnikom zo zahraničia. Ďalej sme pokračovali a navštívili baziliku v Niepokalane, kde sv. Maximilián Kolbe, zakladateľ baziliky, pôsobil. V terajšej bazilike sa zachovala pôvodná miestnosť, kde sa pri jej stavbe konali sv. omše. Navštívili sme Mystérium a Panorámu, kde sa v životných veľkostiach predstavuje umučenie Ježiša Krista a história poľského národa. Na všetkých troch pútnických miestach sme sa modlili a vyprosili milosti za naše rodiny, farnosť a celý slovenský národ. S pokojom na duši a po duchovnej obnove sme sa v nedeľu v skorých ranných hodinách vrátili plné dojmov domov.

A.B.M.

Púť k Panne Márii do Mariazzellu

Sestry z Kongregácie dcér Božej lásky (FDC) z Trnavy sa spolu s veriacimi zo Slovenska 31. mája 2008 v pútnickom mieste Mariazzell v Rakúsku poďakovali Pánu Bohu a Panne Márii za 80. výročie vzniku Slovenskej provincie FDC. Púť, na ktorej sa zúčastnilo asi 450 veriacich zo Slovenska, vyvrcholila svätou omšou v bazilike minor s milostivou sochou Panny Márie Mariazzellskej, adoráciou pred Eucharistickým Kristom a požehnaním, ktoré prítomný udelil P. Wieslaw Krzyszycha (MS). Tejtó púte sa zúčastnili i naše veriace sestry zo Smoleníc, ktoré neľutujú svoj voľný čas a venujú ho na údržbu a čistotu kostolov vo farnosti i na filiálkach. 46 našich sestier z farnosti poďakovalo na tomto pútnickom mieste i za dary milosti a zdravia pre jednu sestru z Kongregácie dcér Božej lásky, ktorá pochádza zo Smoleníc. Touto cestou sa chceme ako účastníčky púte poďakovať a povedať Pán Boh zaplať všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričínili, že sa táto púť mohla uskutočniť.

B.G.

NAŠA ŠTATISTIKA

KRSTY

Ema Galgóciová, nar. 5.6.2008, pokr. 6.7.2008,
Natália Oravcová, nar. 30.6.2008, pokr. 3.8.2008,
Diana Slezáková, nar. 2.7.2008, pokr. 10.8.2008,
Liana Slezáková, nar. 2.7.2008, pokr. 10.8.2008,
Timea Kováčiová, nar. 4.4.2008, pokr. 31.5.2008.

SOBÁŠE

Marián Illovský a Alica Kostolanská, 21.6.2008
 v Smoleniciach,
Justin Ray Weeks a Silvia Štibraná, 28.6.2008
 v Lošonci,
Róbert Ochaba a Adriana Kubolková, 28.6.2008
 v Smoleniciach,
Biagio Fiorito a Jana Štetková, 5.7.2008
 v Smoleniciach,
Steven Foster a Eva Gregušová, 12.7.2008
 v Smoleniciach,
Martin Sedlák a Martina Hečková, 26.7.2008
 v Smoleniciach,
Štefan Pajger a Zdenka Repová, 23.8.2008
 v Smol. N. Vsi.

POHREBY

Jozef Žalud, nar. 30.1.1937, zomrel 30.6.2008,
 pochovaný v Smol.N.Vsi,
Jozef Frkala, nar. 26.2.1957, zomrel 17.7.2008,
 pochovaný v Smoleniciach.

JAZYKOVÉ OKIENKO Sláva Otcu... PO NEMECKY

Ehre sei dem Vater und
 dem Sohn und dem heiligen
 Geist. Wie im Anfang,
 so auch jetzt und alle Zeit
 und Ewigkeit. Amen.

mš

PRÍBEH ŠITÝ NA MIERU Zlodej a kríž

V istej starobylej katedrále visel veľmi vysoko zavesený impozantný kríž zo striebra, ktorý mal dve zvláštnosti. Prvou bola Ježišova trňová koruna. Bola celá z masívneho zlata zdobeného rubínmi a mala nevýčisliteľnú hodnotu.

Druhou zvláštnosťou bola Ježišova pravá ruka natiahnutá do prázdna.

Vysvetlenie sa skrýva v príbehu.

Raz pred mnohými rokmi vymyslel jeden smelý a šikovný zlodej plán, ako sa zmocniť nádhernej koruny zo zlata a rubínov. V noci sa spustil na povraze zo strešného okienka, a tak sa dostal ku krížu.

Trňová koruna však bola pripevnená veľmi silno a zlodej mal k dispozícii len nôž. Vsunul čepel noža pod korunu a páčil zo všetkých síl. Snažil sa, skúšal z jednej i druhej strany, potil sa a funel. Čepel noža sa zlomila a roztrhol sa aj preťažený povraz, ktorý visel z okienka.

Zlodej by sa bol pri páde dolámal, ale ruka ukrižovaného sa pohla a zachytila ho.

Ráno ho kostolník našiel tam hore, živého a zdravého, privinutého pevne (a s láskou) k ukrižovanému Ježišovi.

„Ochránil som ich a nikto z nich sa nestratil...“ (Jn 17, 12)

V úprave dj

O sv. Reparátovi VIETE, ŽE...

Keďže september je nemilosrdne tu, viete na koho sa treba obrátiť v prípade núdze? Nielen žiaci, ale i príbuzní a známi sa môžu obrátiť na sv. Reparáta. Sv. Reparátus je patrónom žiakov. Tak kto to teda bol?

Bol horlivým hlásateľom evanjelia v meste Nola pri Neapoli. Ako diakon sa venoval charitatívnej činnosti. Zomrel mučeníckou smrťou v roku 353. Veriaci ho pochovali a neskôr jeho ostatky preniesli do Ríma a uložili na cintoríne sv. Vavrinca, kde boli do roku 1769, vtedy ich na žiadosť františkánskeho provinciála Eugena Kósu preniesli do Bratislavy.

Z latinčiny vieme, že koreň slova je reparo, -áre (znovu zadovážiť, získať, nahradiť stratu, škodu, opraviť, obnoviť). Podľa tohto by sme mohli povedať, že bol mužom, ktorý niečo opravil, obnovil alebo napravil. Sv. Reparátus napriek všetkým nebezpečenstvám (v tej dobe aj prenasledovanie kresťanov) plnil svoju službu a vykonával dielo, ktorým oslavoval Boha.

Krásne na živote svätého Reparáta je aj to, že jeho služba neskončila smrťou. Naďalej svojim príkladom pomáha v ťažkých situáciách. Je nám pomocníkom a orodovníkom, keď potrebujeme niečo zmeniť, napraviť, opraviť, napr. naše vzťahy k rodine, priateľom či blíznym. Je pomocníkom aj v momentoch, keď potrebujeme pomoc pri skúškach v škole, v živote, v službe, v láske.

Môžete však prosieť o pomoc aj u vami overených patrónov.

mg

OKIENKO SVÄTÉHO JOZEFA

Niektoré zázračné udalosti na orodovanie sv. Jozefa

(LUDOVÁ ÚCTA)

18-ročný syn istého roľníka ťažko ochorel na týfus. Podľa mienky ošetrojúceho lekára, len v tom prípade bola nádej na vyzdravenie chorého, ak by sa mu stav za dva dni zlepšil. Na tretí deň však stav mladíka bol tak nebezpečný, že lekár odporučal sviatostné zaopatrenie.

V tomto veľkom žiali a zármutku celá rodina s veľkou dôverou obrátila sa na sv. Jozefa, lebo ho vždy veľmi uctievala. Sotva sa začali modliť litánie k sv. Jozefovi, chorý akoby sa bol prebudil z hlbokého spánku, prosil si obraz sv. Jozefa a vrúcne ho pobožkal. Bol to bozk vdáky za milosť prinavráteneho zdravia, ktoré obsiahol na orodovanie sv. Jozefa. Od tej chvíle sa rýchlo zotavoval a za 5 dní vyzdravel.

Rubriku vedie CN

VESELO (nielen) V KOSTOLE

Jezuita a somár

Páter Roh bol vtipný jezuita a svojho času slávny nemecký kazateľ. Známe sú jeho vtipy a anekdoty, medzi nimi i táto: Raz cestoval vlakom do Paríža. Medzi spolucestujúcimi bol mladík, ktorému kňazské rúcho pátra bolo trňom v očiach. Čoskoro začal robiť posmešky z kňazov i z náboženstva.

Spolucestujúci sa pozerali na oboch. Páter pokojne sedel a neozval sa. Mladíka to už dopálilo. Obrátil sa na pátra s otázkou: „Páter, počuli ste, že kedysi, keď v Paríži páčili jezuitu spálili s ním aj somára?“ Cestujúci zvedavo pozerali na pátra. Ten sa však len usmial a mladíkovi povedal: „No, mladý priateľu, to máme obidvaja vskutku príčinu, aby sme ďakovali Pánu Bohu, že sme práve vtedy neboli obaja v Paríži.“ Takúto odpoveď mladík nečakal. A ešte menej smiech, ktorý sa ozval vo vlaku. Na najbližšej stanici mladík vystúpil.

„Môj manžel chodí do kostola rád a bez zbytočných rečí!“

Cez dedinu sa šinie auto, ktoré zjavne prekročilo rýchlosť.

Pri ceste stoja dve staršie chodkyne:

„Čo tak leci? Do je to? Jaký blázen?“

„Šak to su náš pán farárko.“

„Ale chudátenko, jak sa ponáhľaju!“